

ВАСКРСНУЋЕ

Ми смо Те разумели, Великомучениче, јер смо били мученици. Разумели смо Твоју науку, и ослободили смо се. Ми смо послушали Твоје речи о нејакима, и победили смо. Ми верујемо у Твоје проповеди о Слободи и Правди, и верујемо.

Нисмо били лицемери, које си, велики учитељу Исусе Христче, за навек осудио. Нисмо се Богу клањали да слабије потлачимо, као што су надвојводе чинили; и нисмо огласили Твоје апостоле за своје пријатеље, да би тобож без греха изаваљали проливање људске крви, као што чини Антихристом понесени цар германски.

Дигосе се велики и мали да спасу човечанство од нељуди. И они ће победити, велики победите Исусе Христче, јер су и они развили заставу Слободe, Братства и Једнакости, против оних који хоће да униште слободу других, који заваљају мале између себе и који хоће да воспоставе превласт њихних.

Наступило је Васкрснуће малих народа из пепела великих угњетача. Правда побеђује неправду основних. Истина сузбија лажне доктрине. Цивилизација потискује варваризам.

Христос Васкрсе!

Нил Адмирари

НОВ БУГАРСКИ ПРЕПАД

НИШ, 20. марта.

„Јаке бугарске чете извршиле су јуче напад на нашу жељезничку пругу код струмичке станице. По сада, која брани пругу, тражила је хитну помоћ и ова је послата. На нашој страни има много рањеника.“

Тако гласи први званичан извештај о новом бугарском препаду на нашу границу. Циљ овог препада је, да нам Бугарска прекине комуникацију са Солумом. Ово што покушавају Оршаве Аустиријанци да направе са нама и у ратним односима.

Званична Бугарска, по већ усвојеном обичају, покушава и овог пута да се ограда од овог препада, али у то правдање неће нико веровати. Бугарска је за тај препад крива због тога што га није спречила. Њој је и од наше и од стране наших савезника пријатељски више пута указивано на спремање бугарске четничке организације у Струмици и њеним циљ. Она је, ланке, имала и времена и средстава, да спречи овај препад на Србију.

Остављајући Бугарима, да сами оцене моралну страну оваког поступка, ми ћемо се позабавити тиме: од каквог је политичког значаја овако бугарско постопање.

Пре свега, нападом на нас и прекидањем наше жељезничке везе са Солумом у сред рата, Бугарска се ставља активно на страну наших непријатеља, она, дакле, прекида са досадашњом политиком неутралности.

Али, овај напад, који се не може сматрати као прост погранични инцидент, већ ометање комуникације са нашим савезницима, није уперен само против нас, већ и против наших савезника Русије, Енглеске и Француске. Прекидањем наше везе са Солумом, ми се слабимо и у толико мање бива наша помоћ нашим савезницима према јединичком непријатељу Аустирији. С тога ће Бугари морати дати рачуна не само нама, већ и нашим савезницима. Русија, Енглеска и Француска не могу, нити најзад имају рачуна, допустити да нас бугарске чете нападају с леђа док смо ми у борби и за њихову ствар.

То је једно. Овај напад не може остати без утиска на у А-

спремних да поју на Босфор. У Бендеру и Кишињеву налазе се такође руске трупе.

Од 7. до 16. марта Руси су заробили на Карпатима 202 официра, 8 лекара и 16207 војника, а заробили 62 мицраље-за и 200 топова.

Регисшар

Мађарица Херој

Бечки и пештански листови пише да је мађарица једна мађарица није могла одолети свом јуначком срцу, па је ступила у III босански пешадјиски пуук као посланица код једног потпуковника. Листови штрде, да је ова Мађарица, — херој рањена у борбама код Јагодине.

Скидамо капу пред овим јединственим примером чојства и јуначтва ове мађарице! У сврд рата бити посланица у једном пуку, то може бити само Мађарица! Само морамо корегистрати наше бечке колеге! Пошито Аустиријанци нису ни омирисали Јагодину, то би требало даже живо испитати: да није ова Мађарица — херој, дошла у пуку — рањена? Хомс.

У БУКОВИНИ На Пруту

Букурешт, 17. марта

Јављају из Марморнице: Руси су пустили Аустиријанце да пређу реку Прут, али то је било фатално за Аустиријанце, јер, чим су прешли, руска их је артиљерија тако страховито заузела, да су Аустиријанци били принуђени да се врате са великим губицима.

Руси су заузели доњи део реке Прута.

Бугарски напад на Струмицу

— Комите или редовна војска? —

Ниш, 20. марта

Ноћас око 2 часа по поноћи изненадно напале су бугарске комите, обучени у војничко одело, у великом броју на нашу караулу код Валандова. Наше граничне стражаре, који су остали живи, потиснули су и они се повлаче к струмичкој жељезничкој станици. Бугари су заузели све висове на левој обали Вардара. Борба се још води. Има доста мртвих и рањених са обе стране. Говоре да су отели два српска топа.

Рањеници, који су дошли на станицу, причају да се Бугари крећу и боре по команди официра и да их има више од једног пука. Многи уверавају да то нису комите већ регуларна бугарска војска. Оближње пограничне српске страже притекле су у помоћ. Даље што сазнамо јавићемо. Телеграфске и телефонске везе с Београдом и Солумом прекинуте су.

Одбавени од струмичке станице

Скопље, 20. марта

Комите су одбијени од струмичке станице. По извештају шефа станице у Струмици жељезничка пруга ка Београду слободна је и изгледа да није покварена. Борба се још води. Пронеси се глас да су рањена два наша командира чета III. позива.

Враћени топови. Бугарска зверства

Струмичка жељезничка станица, 20. марта

Поткрпење наших предстража, које је stigло, ослободило је станицу струмичку и потерало је бугарске комите, који се повлаче ка бугарској граници. Два топа, која су бугарске комите узели препадом, враћена су. На станици струмичкој нађено је шест мртвих, од којих пет пола изгорених.

Нагнани у бегство

Скопље, 20. марта

Непријатеља гоне наше трупе; он се дао у бегство. Досада је нађено његових мртвих преко тридесет, али их је било много више, јер се види како прикупљају своје људе који су пали на пољу борбе. Наших има око педесет мртвих, али су многи убивени ноћу у препаду. Пет наших чувара на станици струмичкој нађени су пола изгорели.

Бомбардовање Бојана

Букурешт, 17. марта

Аустиријанци су бомбардовали Бојан на 1 километар од румунске границе и нанели су велике штете селу.

Кап се пешадија хтела приближити селу, дочекала их је руска артиљерија и задржала их.

Вест да су Аустиријанци заузели нову Сулицу не поштрђује се.

Венизелос у Атини

— Свечан дочек Венизелоса —

Лондон, 18. марта

Специјални дописник Рајтерове Агенције јавља из Атине под горњим датумом: Бивши министар председник Венизелос вратио се данас са острва Спледије у Атину. Венизелос се искрцао у Фалер да би избегао припремане манифестације у Пиреју, пошто су и власти предузеле мере да спрече прикупљање публике. Поред свега тог при Венизелосовом сласку у Фалер сачекао га је силан свет, који је викао „Живела Грчка.“

Света је било толико, да је неколико њих пало у море али су одмах извађени. Ред није био поремећен.

Очекује се да Венизелос да одговор на званичан комунике, који је оповргао тврђење, да је Грчка, пропуштајући згодан тренутак да прекине неутралност, изгубила најбољу прилику да неупни народне аспирације.

ТРАЖИ СЕ елегантан стан за отменог самца, у центру вароши ко има нека се јави уредништво овог листа. 328,7-10

Ко оглашава — зарађује.

Ускршњи мундир Цара Фрање

— У Јулу сам га направио, и гледај шта се до Ускрас начини од њега! А, сви хвале бечке швајцаре!

„Дневникове“ лани

Деманти једне бугарске намирнице

Ниш 20 марта У бугарском Дневнику од 2 фебруара 1915. године изнето је да је жена Дине Амповића из Дорјана са још неким прешла границу и кад су били на бугарском земљишту, да су наши прешли за њима границу и дотерали их натраг, пошто су претходно сви били туцани, а неки и убијени. Ово није истина.

Ствар је у овоме: На дан 7 јануара ове године жена Дине Амповића из Дорјана покушала је без уредних путних исправа и на месту, које није одређено за прелаз, прећи границу. Због тога је она ухађена на српском земљишту, пре него што је прелаз извршен и враћена у Дорјан. Нити је она злоостављана, нити је било потребе да се тако што према коме ради.

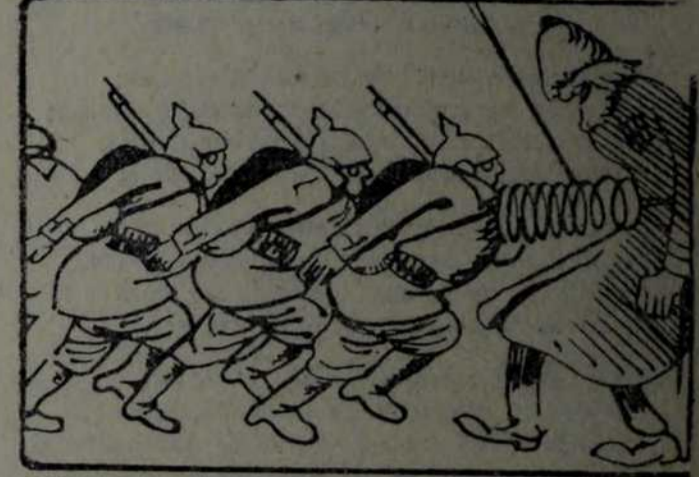
Кад је ствар извиђена и утврђено, да она није учинила никога дело сем што је покушала да без уредних исправа и на неприписном месту пређе границу, упућена је у Бугарску и она је 17 истог месеца преко Пирота и Царибрда отишла у Бугарску.

Један наш великодостојник разговарао је се угледним дипломатом енглеским и у току разговора дотакоше се и македонског питања.

Жалосно је то, гос подине, рећи ће Енгле, да Србија један део својих снага мора држати у резерви због „неутралности“ Бугарске. Путуюћи кроз српску Македонију, приметио смо силне страже на жељезници. Када смо питали, зашто те страже, на наше изненађење добијемо одговор, да чувају од неутралних Бугара жељезничку пругу. А то је она веза, која данас спаја Русију, ослободитељу њину, са Француском и нама.

Сада разумем поруку наше владе — Краљу Фердинанду, ако не желите, да ваша земља изгуби наше симпатије, окрените очи од запада ка истоку. У

РУСКА РАТНА ТАКТИКА

„LE RIF“ ПАРИЗ

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

— Извештаји Краљ. Српског Пресбироа. —

а) Политичке

Турска пред катастрофом

Солун, 18. марта

Фон дер Голц наша оштуровао је по нарочитој мисији у Берлину, да тамо утисне да се с места припреми снажна офанзива противу Србије, јер је иначе Турска, која иначе нема муниције пропала.

Кинеско-јапански споразум

Лондон, 19. марта

„Тајмс“ јавља из Пекина, да је на конференцији од 14. марта постигнут овај споразум: Кина даје Јапану право да у јужној Манџурији изабере земљиште за своју рударску индустрију и да експлоатише руднике, водећи рачуна да при томе не нанесе штету већ даним концесијама другим народима. Та привилегија исто је што и давање монопола Јапану. Јапански посланик задржао је себи право да засебно претреса питање о томе, да ли та привилегија има да се прошири и на Монголију. Преговори се и даље воде у пријатељском духу. О питањима, којима се, по нахођењу Кине, вређа њен суверенитет, још се не преговара. Дозаказ јапанских трупа изазива нерасположење.

Појачавање јапанских трупа

Копенхаген, 19. марта

Јављају из Пекинга, да је кинеска војска, која се налази око Пекинга и коју сачињавају одабране трупе, појачана са сто хиљада људи добро снабдевених муницијом. Артиљерија је намењена тако, да доминира жељезничким пругама које воде у варош. Изгледа да у свему томе нема још никакве неизбегне опасности, јер кинески и јапански дипломати очито траже да добију времена.

„Морнинг Пост-“, јављају из Тиен-Чина, да је Јапан, одговарајући на питање Кине зашто појачава јапанске гарнизоне, изјавио, да су те трупе биле одређене да замене пређашње гарнизоне, али да је Јапан нашао за потребно да их све задржи за време преговора.

Против алкохола

Британска влада намерава да забрани продају алкохолних пића у близини фабрика. Лојд Џорџ је примио једну депутацију фабриканата, који су захтевали од владе да затвори све крчме и клубове у суселству фабрика. Лојд Џорџ је казао, да му је краљ, примивши га у аудијенцију, изјавио, да се Енглеска бори противу три непријатеља: Немачке, Аустро-Угарске и нијансица и да се овог последњег непријатеља треба највише плашити.

Киченер и Френч уверени су, да из исход рата зависи од муниције.

б) Са бојишта

Фабричаница муниције у Енглеској

Копенхаген, 19 марта

Јављају из Лондона, да енглеска индустрија чини највеће напоре да би убрзала фабричаницу муниције.

Заузеће Царисе

Петроград, 19. марта

Званично. — Јављају за неколико чарке без важности у правцу обале. У правцу Аршвина наше су трупе заузеле Царису. У борбама код Аршвина оштели смо Турцима два топа. У осталим правцима није било никаквих промена.

„Новости“ примају огласе по умереној цени.

ВОЈИСЛАВ Ј. ИЛИЋ—МЛАЂИ

Материно срце

*Рањеник на штрдом болничкоме одру.
Десница му рука крваво обливена.
Над одром његови родитељи сузи
И сестрица нежна и љубљена жена.*

„Шта волите више: руку или живот?“
— Пшта лежник тихо и што може шине.
— Без руке ће јунак и живети можда.
„Али с руком никад! Шта волите више?“

*А сестра ће рећи: „Та рањена рука
„Није рука даљног шућинца војника!
„То је рука мога јединца брата!
„Она ми је носила! Она ми је дика!*

„Њом ме је на игру водио ко дете,
„Њом ме је извео кад ми дођу свати;
„Не тражише руку мог рођеног брата,
„То не могу дајти! То не могу дати!“

*А жена: „Том руком, коју крваво роси,
„И због које, можда, њему нема снаси,
„Некад ме је нежно милово по коси
„И грлио чврсто око вишиг таса.*

„Та је рука моја! Она ми је некад
„Дарована Богом пред лицем олтари;
„Не тражише ми оно што не могу дати!
„Домаћин без руке — кућа без чувара!“

*Тад устаде оцац: „Ја сам оцац и болан,
„Ал' још није близу мог животова лука:
„Тад што овде лежи, то је мој јединца;
„Он је оцу своме био десна рука.*

„Та зар да посем штр старости своје?
„То би било мрко и људма и Богу!
„Тражише све друго, ал' његову руку...
„Само што не могу! Само што не могу!“

„А ти, добра стара?“ окрете се лежник —
„Шта ти мислиш: овде шта би добро било?“
А мршава, стара, изморена жена,
Са рукама тремо спуштеним у крило,

*Утучена црним, свирепим сазнањем,
Као кин сећање у путању немоћ,
А јено се добро материнско срце
Цепало пред страшном и грозном дилемом.*

„Сеј, те!“ — најзад старка прошапута ти'о —
„Што нежније само и лакше умте!
„Он је, и без руке, меки драг и мио!
„Он је моја љубав! Он је моје деште!“

Како умире нозак

Витак као грана,
чио, ведра чеда а јуначког срца,
крсноу је козак у рат.

На ратшту огледао је шапску, сабљу боју,
пребројаво метке револверске,
зарежавао дрво да се увери колико му је општа кинжал,
нож козачки. Па се насрони на степског коња што су му ноге као у јелена, милује га, тепа му, а све се осврће неће ли загрмити команда: напред!

И појаште лаке коње вители Запорожцу, па потераше малим касом да се после пусте брзо као муње на „проклетог иновјерника Немеца.“

И зачу се узвик командантов: Вра молодци! И јурну козачка сила као поамова олуја на Швабу. А наш козак сече сабљом лево и десно, гробећи да буде први у јунашту, витез над витезовима.

А оно што је козак презирао, јер уноси смрт у редове другова, зрно-два из митралеза салони му козачка крила. И паде јунак на бојном пољу, очи му још звералу на све стране, у једној руци стегаво шапску а другом још размахује по ваздуху држећи општа кинжал...

Очистише козаци бојно поље од немани, и нашоше друга већ полукоценог...

Ено његову хумку покрио је снег, да немаи не оскрнави земљу која чува благо козачко. А крстача више главе казује, да је пао за Вору, Цара и Отчавсто!
Н. А.

Београдска Хроника

— Из дневника једне београђанке. —

Среда, 4. марта
Треба видети шећер па да човеку памет стане! Не знам одкуда се нашло тако нешто рђаво? Мислим да су то отпаци од крупног шећера, који су трпани деценијама по цаконима и да су као шкарт лежали по влажним магацима и подрумима каквог богатог просите. И сад се то љубре, које се старло — извлачи и продаје по дупле пауре. То је песак без икаквог укуса. Данас и јуче ни то се не може добити! Когод је имао у својој радњи неупотребљив еспап, он га извлачи и продаје. Треба видети пиринач, паприку, бибер — о брашну нећу ни да говорим. И поред тога што знам да не ваља, мораш да купиш, потребта те гони. Мораш да идеш сам код тих „лопова у фразу“ да молиш и платиш шта траже. Власт није у могућности да их све похвата; они су свој лоповлук тако удесили, да је тешко ући у траг тим нечасним трговцима. Одем у једну радњу и тражим шећера, каве, зејтина и т. д. Одговор — нема. Пројем 3—4—5 радње и свуда исти одговор. Најпосле молиш кумиш и обећаваш да га нећеш издати и онда ти кажу: „Имамо нешто мало, оставили смо за нашу потребу“ и од тога нешто мало, добијеш још мање за добре паре. Да одем у полицију и јавим па да власт оде у ту радњу, нашла би да тај трговац и нема тога артикла, и онда ко губи? Они су све посакрили и тако удесили, да није могуће похватати их. Па шта да се ради? Да трпиш и хвалиш Бога, кад добијеш најнужније потребе. Тим лоповима нећемо моћи ни да се светимо, ни да вратимо мило за драго, а кад прође рат и кад настану нормалне прилике, зар ћемо моћи, ми потрошачи, да бојкотирамо радње? Да је то једна, две па и да се казне — али лопови су сви, како онај у великој згради тако и онај у малој.

Нема папира. Нема га нико, само један продавац дувана на Великој Пијаци има. А можеш га добити само ако купиш 40 грама дувана. Сад нема више ни њега. У македонској улици код једног продавца можеш да добијеш само 10 комада цигарета, и то под условом ако у исто време купиш и 20 грама дувана, али без папира.

— Па шта ће ми дуван — велим, како ћу га пушити без папира?
На лулу, одговара мирно трговац, И сад хоћеш нећеш мораћу да пропуним на лулу или чибук.

Једна госпођа чува неколико комада хлеба, што су београђани још по одласку аустријанаца. У том хлебу налази се пекса, кромпира, пасуља, кукуруза само нема пшенице.

Вече — 8 и четврт. До мене допире глас једног певаца. Стао под прозор и дера се колко му грло допушта, пева: „Знаш

ли мила кад си моја била.“ И у пеми ређа све милостешто је чинио „милот кад је његова била — па чак је на његовом крилу и каву пила. Пева јадкује и прижељкује неби ли коју другу намаио на његово миловање.

Чудан ја српски народ. Ето тај што тако милостешно пева без сумње да је до пре неки дан био у рову, где му је кожа пуцала. Па како је промолко главу и осетио се слободан, уклари у песму. Не пева само тај што га је „авил оставила“ — но слушам сваке ноћи где пролазе и певају, и ако тамо оно Циганије одјекне по којо пуцањ. Шегрти вуку кутије, пакете или гурају колица натоварена еспапом и певају, звиждују. Овде још нисам чула оне песме што се у Нишу певају, као: „Аустријане нека.“ Шегрти звижду по какву арију из „Трубадура“ или „Фрајзинца.“ Без сумње гледајући позоришне развалине, опомињу се негдашњих срећних дана, кад су са III ге галерије слушали ми- нуле опере и оперете.

Опоменух се нечега из скоре прошлости. Онда кад сам била у Крагујевцу и за време бегства из њега, кад се евакуисало Ваљево и кад је свет почео да долази у Крагујевац, видех 40 до 50 кола натоварених покућанством и децом. Пред сваким колама водио је волове по каква стари човек или дечко. Заогрунти ткањинама, ћутећи, одмерено су корачали. Куда? Ни сами не знају. Појме да није снашла негода само њихове домове, по целу Србију — њихово отаџбину, и они ћуте, грпе без ларме, без протеста, без јадиковања.

Тамо код парка у Крагујевцу, стоје преко 20 кола пуна деце, жена и старца. Сви увијени цаконима Ђилимовима стоје под бедним небом, на киши. Један постарији човек, кога су сигурно ове изоблежје изабрали као најумудриег, враћа се из општине. Други бегунац му прилази и пита: Шта су казали? — Нема где да нас сместе — одговара овај доста забринут. Па да, нисмо само ми — правара овај други и ако је мокар доностију. Бели је свет поврце ововамо. Причекајмо, наћиће се и за нас склониште... Зар то није народно стрпљење које се не може начим наградити. И док се старији договарају — два малашана седећи на мокрој земљи поред кола певају: „Ој Србије мајко мила“.

Радицима и Радицима
Јављам да је у мојој радионици атпоче рад сламбачка, веша и т. д. Издајем посае и по приватним кућама. : : — Зарада 6—8 дин. дневно.

Споштовањем
ВЛАДА Т. МИТИЋ
Брвеничана ул. бр. 33 и 125
346 3—10 ле апотеке Дубровског.

Свој-своме!
Срби-српкињи!
НИШКА РАДИОНИЦА АМРЕЛА
АНКЕ Б. МАРКОВИЋКЕ
НАЛАЗИ СЕ ПРЕКО ПУТА ОД ПОШТЕ

Путокац црвено амреле — у सकмећу до Гиреће магаци, у кући пок. Вана Шећерског, Поштанска ул. бр. 24, у дворшту десно. И ако ми се радионица силом околности налази у дворшту, молим све моје ценење муштерије да ме и ту изолте потражити, а ја ћу их и овде са својом познатом предуретљивошћу, дочекавати, а признатом солидном робом послуживати.

Јављам свима својим муштеријама како из Ниша, тако и онима из Београда, да сам преко Солуна добила робе, црне и у боји и израђујем најмодерније фазоне à la Bagdad, à Bagdad, јапанске и париске моделе. — Вршим све оправке, а нарочито се препоручујем за превлачење старих кишобрана и сунчобрана — моје везе са првим европским горњим фабрикама адреса као и вишегодишња совенгарпарс најбоља сугаранија, за укусу, и добру израду.

С поштовањем АНКА Б. МАРКОВИЋКА.
338, 4—6
власница нишке рад. амрела

КОЖАРСКО СТОВАРИШТЕ
Радисава Ј. Јовановића и Браће
ИЗ БЕОГРАДА

Пресељено је у ЈАГОДИНУ у магацине Петра Гаушановића, преко пута основне школе. Један део пресељен је у НИШ, канцеларија се налази у Хотел „Касни.“ Један део пресељен је у КРУШЕВАЦ главна чаршија у близини поште.

У СВИЛАИНЦУ код Јована С. Николића опанчара налазе се говеје распете летње и свилеке коже као и империјал.

Јавља се опанчарима и потрошачима да има на стоваришту све врсте американских и домаћих кожа као и сечених опанака
314, 6—10

Новости* примажу огласе по умереној цени.

Нашем драгом
† Др. Милошу Стевановићу
бив. санит. потпуковнику
даваћемо ЧЕТРЕДЕСЕТДИНЕ помен у нишкој саборној цркви на други дан Ускреса 23 марта ов. г. у 11 часова пре подне.
Ожалошћени: Супруга Вида сестра Лепосава и остала родбина. 350 2—2

Са превеликим болом и дубоким тугом у срцу извештавамо наше сроднике, пријатеље и познанце о великом губитку нашег доброг и непрежаљеног
† Светозара Т. Јовановића
бившег трговца и узоритог грађанина града Шапца који испусти своју племениту душу у шестог годишњег живота 18 пр. м. у Лесковцу, где се са својом породицом наласно у збегу.
Не можемо овом приликом да пропустимо а да не споменуемо и не истакнемо искрено поштовање, велику љубав, братско пријатељство и прво саучешће у нашој великој жалости, коју су нам указали г. Горча Костић индустријалац оvd и његова племенита супруга Дона, у чијем смену дошли пријатељски пријем и туошките у нашем збегу. Велика ми искрена хвала, Бог нека им награди њихову племенитост и њихово добро срце.
Ожалошћени: Милан Т. Јовановић трг. из Шапца са породицом. 334, 2—3

Новости* примажу огласе по умереној цени.

Краус и Војвода Бабић

— Анегдота из прошлости —
(забележио је Ника од Ровина)
Негде ускоро после о: упашије Босне и Херцеговине био дошао у Беч чувени крајишки војвода Голуб Бабић. Тих истих дана прослављени војвода Стојан Ковачевић, који није хтео признати аустријске власти, одметне се савезољак о другова поузданих у Романију и почне убијати све што несаревау капу носи.

Тек што је војвода Голуб дошао у Беч, чује за његов долазак тадањи министар полиције познати Краус и одма га позове ради једног немилог догађаја који се догодио у Романији. — Добро ми дошао драги војводо! — рећи ће Краус пружајући руку војводи Голубу. — Боље тебе нашло, господине!... Које добро? — одговори војвода.

А министар Краус почне трљаи руке, па ће рећи: — Имам ти, драги војводо, саопштити непријатну вест! — Да чујем господине! — прихвати војвода.

— Синоћ нам је дошла депеша из Сарајева да је јуче у Романији твој друг војвода Ковачевић поубијао неке царске чиновнике, одузео им оружје, затим поарао царску пошту и трста других чудал — исприча му Краус.

— И ништа друго? — дочека га војвода.

Краус се олади чувши војводин узвик и затим упита: — Па зар је то малод? ...

А војвода Голуб ће њему овако: — Е... мој господине!.. Романија ти је така била, биће и остаће!.. Није то ништа. Него почуј ти мене да ти ја кажем другу муку и невољу!

— Дел, да чујем, војводо! вели Краус.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мани се ти комедије и моли се Богу што Романија није Војвода, јер ни теби че би лако било, душе ми! — одговори војвода, поздравив се са Краусом и оде.

Војвода Голуб настави: — Ама ја јуче дошао у Беч, купио једне чизме, платио их 30 форината и синоћ их ставио пред врата да их слуга очисти; кад јутрос да их обучем — нема их, него их неко украо! Ето ти, мој господине; мене у сред Беча и поред цара, и поред војске украли чизме, а ти ми се жалиш на Романију!..

Мале приче

— и источна прича —

У униформи простог гардског војника шеташе се једног дана улицама Луксембурга чувени кајзер Харун — ал — Виљем, застао је пред једном продавницом хартија и слика, у чијем се излогу шарениле слике херојског краља Алберта и генералиста Жофра.

Продавачица је стајала на прагу радње и разуме се није познала у простом гардисти чувеног Кајзера.

— Ко те то? упита он показујући прстом једну слику.

— То је наш славни краљ Алберт.

— А овај?
— То је наш генерал Жофр.

— А где је слика нашег Кајзера?
— А то ми не држимо.

— Зашто?
— То доноси несрећу, као увек у осталом. Два усправљена брка задркташе после ових речи.

Књижевност

„ДЕЛО“
Лист за науку, књижевност и друштвени живот „Дело“, после осамеаснег прекида у издавању изашао је поново пред српску читалачку публику 15. марта са овом одабраном садржином: 1. Ново Дело, од Л. М. 2. Збег, слика од Ива Гиплика. 3. Војводство Србија и Тамишки Банат, од Др Јов. Радонића. 4. Словени, од М. М. Косића. 5. Илия Станојевић, од П. С. Талстова. 6. Дипломатска предисторија европског рата, превод с енглеског. 7. На шала мала Србија, од Ц. В. Бајласа. 8. Економски преглед. 9. Белешке.

РАТНА ПОШТА

Умољав се г. ЂАРА ГРУЈИЋКА, да ми изволите послати писма од мог брата из Београда, која је примила приликом поласка из Америке а на целу унапред благодарим.

ЈОВАН СРЕМАЦ
Југ Богданова ул. 24
Ниш

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Молим сваког оног да мене извести где се сад налази мој син РАДОВАН ЗЕКИЋ из села Виогора, срез сребрнички — Босна, бив. Аустријски војник а сад српски заробљеник. Службо у в. ескадрону аустријском. АЛЕКСА ЗЕКИЋ, београђанин из села Виогора Босна, а сад се налази у селу Куши код Крушевца срез расински. 1—2

Женска конфекциона трговина
МИКЕ КОЈАДИНОВИЋА ИЗ БЕОГРАДА
258 пресељена је у Нишу и препоручује 14—
— ОГРОМАН ИЗБОР: —
МУШКИХ И ЖЕНСКИХ ХАЉИНИЦА, ДЕЧИЈИХ КАПУТИЋА, Костима свилене мантлова, блуза, сукања, мидера, жипона, гуми-матлова, шлафрока, хаљина, венчаница, разних пролетњих капута, кецеља за одрасле и децу.
Обраћа се пажња поштованој публици на веома сплуштеним ценама. Радња се налази до Госпо д. Милоша Милосављевића, жођж. ул. Обреновића 69

РЕГИНА БЕНВЕНИСТИ
МОДИСКИЊА
извештава поштов. публику да је за пролетњу и летњу сезону преместила своју радњу из Београда у Ниш, и да расположе великим избором врло лепих
Дечијах и женских шешира сем тога продаје и целокупан прибор за модискиње. — Радња се налази до АГОРЕ, трг. 202, 0—10

ПАЖЊА!
ФАБРИКА АМРЕЛА
КОЈЕ МАНДИЋА — НИШ
Јављам п. муштеријама да сам један део робе пренео из Београда у Ниш. Стовариште се налази у Обреновићевој улици бр. 11, до кафеана „Есмаф.“ Препоручујем своје велико стовариште кишобрана и сунчобрана у најновијим фазонима и модерним бојама. Иста фабрика прима сваковрне наконе и превлаке; продаје и на комад а трговина даје знатан рабат. С поштовањем Коа Мандић 332, 1—3

Хотел „Србија“ у Скопљу
(ПАНСИОН КАРАСО)
Пансион Карасо (хотел „Србија“) који се налази на најлепшем месту у Скопљу преко пута Душановог Моста препоручује публици своје удобне собе. ВРЛО ДОБРА ХРАНА. Нарочита кујна за Мојсијевице. Јела се кувају и на гушчој масти. Цене јелима по карши врло умерене. Цео пансион је дневно 6 динара. Угуга брза и тачна. — Највећа чистота и удобност.
9—10
К. КАРАСО.

ФИЛИЈАЛ РАДЊЕ
КОД
МАЛЕ ОЛГЕ
Ниш Карађорђева ул. 71.
преко пута хотел Оријента

Препоручује својим муштеријама који су се због ратних прилика са децом у Ниш склонили, као и муштеријама које стално у Нишу живе:
Велики избор децијих обућа
Хаљинца децијих штофаних за празнике и за сваки дан — за прање
Капутића пролетњих
Шеширића разних, пролетњих и летњих
Оргтача — крзно за мале бебе
Повојница велики избор као и свеће готове и све за крштење
Спреме целокупне за новорођенцад
Веш за децу до 10 год.
Трико-а, целих и само блузине
Кецељица децијих све величине за прање и листерске
Чарапце од француског фула све величине
Чарапе и кецеље за одрасле и све остало што деци треба.
Главна радња у Београду бине стално отворена и робу ће израђивати зато ће бити филијал увек добро сортиран. — Цвеуварјене и исте као у Београду за своје мале муштерије.
С поштовањем
АНИЦА Б. УЗЕЛАЦ
код „Мале Олге“
Београд — Ниш
271, 6—10

Нашем драгом
† Др. Милошу Стевановићу
бив. санит. потпуковнику
даваћемо ЧЕТРЕДЕСЕТДИНЕ помен у нишкој саборној цркви на други дан Ускреса 23 марта ов. г. у 11 часова пре подне.
Ожалошћени: Супруга Вида сестра Лепосава и остала родбина. 350 2—2

Са превеликим болом и дубоким тугом у срцу извеш